

Številka: 5612-12/19

Ljubljana, 13.3.2019

EVA 2019-1811-0011

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Zakon o ratifikaciji Priloge I k Dopolnilnemu protokolu k ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949 o zaščiti žrtev mednarodnih oboroženih spopadov (Protokol I) z dne 8. junija 1977, kot je bila spremenjena 30. novembra 1993- predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi četrtega odstavka 75. člena Zakona o zunanjih zadevah ((Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06-ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10-ZUTD, 31/15 in 30/18 -ZKZaš) ter 2. in 21. člena Zakona o Vladi RS (Uradni list RS, št. 24/05 - uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10-ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU - 1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o ratifikaciji Priloge I k Dopolnilnemu protokolu k ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949 o zaščiti žrtev mednarodnih oboroženih spopadov (Protokol I) z dne 8. junija 1977, kot je bila spremenjena 30. novembra 1993, in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije.

Sklep prejmejo:

- Ministrstvo za zunanje zadeve
- Ministrstvo za obrambo
- Ministrstvo za zdravje
- Ministrstvo za infrastrukturo
- Ministrstvo za okolje in prostor

Priloga:

- predlog zakona z obrazložitvijo

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

(Navedite razloge, razen za predlog zakona o ratifikaciji mednarodne pogodbe, ki se obravnava po nujnem postopku – 169. člen Poslovnika državnega zbora.)

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Sabina R. Stadler, generalna direktorica Direktorata za multilateralo, razvojno sodelovanje in mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve
- Borut Mahnič, vodja Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

(Navedite osebno ime zunanjega strokovnjaka ali firmo in naslov pravne osebe, ki je sodelovala pri pripravi predloga predpisa ali splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil.

(Navedite s tem povezane stroške, ki bremenijo javnofinančna sredstva ali navedite, da sodelovanje strokovnjaka ni povezano z javnofinančnimi izdatki.)

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- Dr. Miroslav Cerar, minister za zunanje zadeve
- Karel Erjavec, minister za obrambo
- Samo Fakin, minister za zdravje
- Mag. Alenka Bratušek, ministrica za infrastrukturo
- Simona Leskovar, državna sekretarka Ministrstva za zunanje zadeve
- Dobran Božič, državni sekretar Ministrstva za zunanje zadeve
- Dr. Klemen Grošelj, državni sekretar Ministrstva za obrambo
- Mag. Pia Vračko, državna sekretarka Ministrstva za zdravje
- Mag. Bojan Kumer, državni sekretar Ministrstva za infrastrukturo
- Mag. Sabina Stadler, generalna direktorica Direktorata za multilateralo, razvojno sodelovanje in mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve
- Tanja Mate, generalna direktorica Direktorata za zdravstveno varstvo Ministrstva za zdravje
- Mag. Hinko Šolinc, v.d. direktorja Direktorata za energijo Ministrstva za infrastrukturo
- Borut Mahnič, vodja Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve
- Mag. Darko Čander, vodja Sektorja za sistem nujne medicinske pomoči in katastrofno medicino Ministrstva za zdravje.

5. Kratek povzetek gradiva:

Priloga I je bila 30.11.1993 spremenjena na pobudo tehničnih strokovnjakov. Spremembe te priloge so narekovali novi tehnični standardi, ki so jih sprejele mednarodne organizacije (Mednarodna organizacija za civilno letalstvo, Mednarodna telekomunikacijska zveza in Mednarodna pomorska organizacija). Depozitar je predlagal, da države pogodbenice Prvega dopolnilnega protokola te spremembe sprejmejo dopisno in ne na diplomatski konferenci. Z depozitarjevim predlogom so se države pogodbenice Prvega dopolnilnega protokola strinjale. V skladu s petim odstavkom 98. člena Prvega dopolnilnega protokola so za države pogodbenice tega protokola te spremembe, ki so bile sprejete dopisno z dvotretjinsko večino, začele veljati 1. marca 1994.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja	NE

	- razvojne politike na ravni programov po strukturirazvojne klasifikacije programskega proračuna- razvojne dokumente Evropske unije inmednarodnih organizacij	

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna	30.757,10 EUR	28.491,02 EUR	28.574,18 EUR	28.657,22 EUR
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
2711	2711-17-0002 – Zagotavljanje pogojev za delo ministrstva	3023 - Plače	13.757,10 EUR	28.491,02 EUR
2711	2711-17-0013 – Delovanje NMP in zdravstva v izrednih razmerah	6529 – Delovanje zdravstva v kriznih razmerah in vojni	17.000,00 EUR	
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ				

OBRAZLOŽITEV:

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

Finančne posledice so povezane s pripravo izkaznic za zdravstvene delavce in z distribucijo izkaznic. Slednje je mogoče okvirno oceniti na enkratni strošek povezan z izdelavo izkaznic, in sicer v višini 15.000 EUR in strošek povezan z njihovo distribucijo 2.000 EUR.

Ker z ratifikacijo predpisa prihaja do dodatnih nalog za Ministrstvo za zdravje, katerih izvajanje ni mogoče zagotoviti v okviru obstoječe kadra je potrebno v ta namen povečati skupni kadrovski načrt Ministrstva za zdravje za 1 zaradi zaposlitve 1 javnega uslužbenca, ki bo navedene dodatne naloge opravljal - stroški na letni ravni iz tega naslova so približno 28.500 EUR.

Kot izhaja iz tabelaričnega zapisa bo stroške kril proračunski uporabnik Ministrstvo za zdravje.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin.	NE
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: - Skupnosti občin Slovenije SOS: NE - Združenju občin Slovenije ZOS: NE - Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani: - v celoti, - večinoma, - delno, - niso bili upoštevani. Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	NE
(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)	
(Če je odgovor DA, navedite: Datum objave: V razpravo so bili vključeni: - nevladne organizacije, - predstavniki zainteresirane javnosti, - predstavniki strokovne javnosti. - . Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte): Upoštevani so bili: - v celoti, - večinoma, - delno, - niso bili upoštevani. Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje: Poročilo je bilo dano Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o ..., kar je navedeno v predlogu predpisa.)	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
Simona Leskovar DRŽAVNA SEKRETARKA	

**ZAKON
O
RATIFIKACIJI
PRILOGE I K DOPOLNILNEMU PROTOKOLU K ŽENEVSKIM KONVENCIJAM Z DNE
12. AVGUSTA 1949 O ZAŠČITI ŽRTEV MEDNARODNIH OBOROŽENIH SPOPADOV
(PROTOKOL I) Z DNE 8. JUNIJA 1977, KOT JE BILA SPREMENJENA 30. NOVBEMBRA
1993**

1. člen

Ratificira se Priloga I k Dopolnilnemu protokolu k ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949 o zaščiti žrtev mednarodnih oboroženih spopadov (Protokol I) z dne 8. junija 1977, kot je bila spremenjena 30. novembra 1993.

2. člen

Besedilo Priloge I se v izvirniku v angleškem jeziku in prevodu v slovenskem jeziku glasi¹:

¹ Besedilo Priloge I v izvirniku v francoskem jeziku je na vpogled v Sektorju za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve.

PROTOCOL ADDITIONAL TO THE GENEVA CONVENTIONS OF 12 AUGUST 1949,
AND RELATING TO THE PROTECTION
OF VICTIMS OF INTERNATIONAL ARMED CONFLICTS

(PROTOCOL I)

ANNEX I

REGULATIONS CONCERNING IDENTIFICATION

(as amended on 30 November 1993)

Article 1 — General provisions

1. The regulations concerning identification in this Annex implement the relevant provisions of the Geneva Conventions and the Protocol; they are intended to facilitate the identification of personnel, material, units, transports and installations protected under the Geneva Conventions and the Protocol.
2. These rules do not in and of themselves establish the right to protection. This right is governed by the relevant articles in the Conventions and the Protocol.
3. The competent authorities may, subject to the relevant provisions of the Geneva Conventions and the Protocol, at all times regulate the use, display, illumination and detectability of the distinctive emblems and signals.
4. The High Contracting Parties and in particular the Parties to the conflict are invited at all times to agree upon additional or other signals, means or systems which enhance the possibility of identification and take full advantage of technological developments in this field.

CHAPTER I - IDENTITY CARDS

Article 2 — Identity card for permanent civilian medical and religious personnel

1. The identity card for permanent civilian medical and religious personnel referred to in

Article 18, paragraph 3, of the Protocol should:

- a) bear the distinctive emblem and be of such size that it can be carried in the pocket;
 - b) be as durable as practicable;
 - c) be worded in the national or official language and, in addition and when appropriate, in the local language of the region concerned;
 - d) mention the name, the date of birth (or, if that date is not available, the age at the time of issue) and the identity number, if any, of the holder;
 - e) state in what capacity the holder is entitled to the protection of the Conventions and of the Protocol;
 - f) bear the photograph of the holder as well as his signature or his thumbprint, or both;
 - g) bear the stamp and signature of the competent authority;
 - h) state the date of issue and date of expiry of the card;
 - i) indicate, whenever possible, the holder's blood group, on the reverse side of the card.
2. The identity card shall be uniform throughout the territory of each High Contracting Party and, as far as possible, of the same type for all Parties to the conflict. The Parties to the conflict may be guided by the single-language model shown in Figure 1. At the outbreak of hostilities, they shall transmit to each other a specimen of the model they are using, if such model differs from that shown in Figure 1. The identity card shall be made out, if possible, in duplicate, one copy being kept by the issuing authority, which should maintain control of the cards which it has issued.
 3. In no circumstances may permanent civilian medical and religious personnel be deprived of their identity cards. In the event of the loss of a card, they shall be entitled to obtain a duplicate copy.

Article 3 — Identity card for temporary civilian medical and religious personnel

1. The identity card for temporary civilian medical and religious personnel should, whenever possible, be similar to that provided for in Article 2 of these Regulations. The Parties to the conflict may be guided by the model shown in Figure 1.
2. When circumstances preclude the provision to temporary civilian medical and religious personnel of identity cards similar to those described in Article 2 of these Regulations, the said personnel may be provided with a certificate signed by the competent authority certifying that the person to whom it is issued is assigned to duty as temporary personnel and stating, if possible, the duration of such assignment and his right to wear the distinctive emblem. The certificate should mention the holder's name and date of birth (or if that is not available, his age at the time when the certificate was issued), his function and identity number, if any. It shall bear his signature or his thumbprint, or both.

R
E
V
E
R
S
E
S
I
D
E

Height	Eyes	Hair
Other distinguishing marks or information:		
PHOTO OF HOLDER		
Stamp	Signature of holder or	

*Fi
gu
re
1:
M
od
el
of
id
en
tit
y
ca
rd
(fo
rm
at:
74
m
m*

F
R
O
N
T

(space reserved for the name
of the country and authority
issuing this card)

IDENTITY CARD

for PERMANENT civilian medical personnel
TEMPORARY religious

Name
.
Date of birth (or age).
Identity No. (if any).

The holder of this card is protected by the Geneva Conventions of 12 August
1949 and by the Protocol Additional to the Geneva conventions of 12 August
1949, and relating to the protection of Victims of International Armed
Conflicts (Protocol I) in his capacity as
.

 No. of card

Signature of issuing
authority

CHAPTER II - THE DISTINCTIVE EMBLEM

Article 4 — Shape

The distinctive emblem (red on a white ground) shall be as large as appropriate under the circumstances. For the shapes of the cross, the crescent or the lion and sun*, the High Contracting Parties may be guided by the models shown in Figure 2.

Figure 2: Distinctive emblems in red on a white ground

Article 5 — Use

1. The distinctive emblem shall, whenever possible, be displayed on a flat surface, on flags or in any other way appropriate to the lay of the land, so that it is visible from as many directions and from as far away as possible, and in particular from the air.
2. At night or when visibility is reduced, the distinctive emblem may be lighted or illuminated.
3. The distinctive emblem may be made of materials which make it recognizable by technical means of detection. The red part should be painted on top of black primer paint in order to facilitate its identification, in particular by infrared instruments.
4. Medical and religious personnel carrying out their duties in the battle area shall, as far as possible, wear headgear and clothing bearing the distinctive emblem.

CHAPTER III - DISTINCTIVE SIGNALS

Article 6 — Use

1. All distinctive signals specified in this Chapter may be used by medical units or transports.
2. These signals, at the exclusive disposal of medical units and transports, shall not be used for any other purpose, the use of the light signal being reserved (see paragraph 3 below).
3. In the absence of a special agreement between the Parties to the conflict reserving the use of flashing blue lights for the identification of medical vehicles, ships and craft, the use of

* No state has used the emblem of lion and sun since 1980.

such signals for other vehicles, ships and craft is not prohibited.

4. Temporary medical aircraft which cannot, either for lack of time or because of their characteristics, be marked with the distinctive emblem, may use the distinctive signals authorized in this Chapter.

Article 7 — Light signal

1. The light signal, consisting of a flashing blue light as defined in the Airworthiness Technical Manual of the International Civil Aviation Organization (ICAO) Doc. 9051, is established for the use of medical aircraft to signal their identity. No other aircraft shall use this signal. Medical aircraft using the flashing blue light should exhibit such lights as may be necessary to make the light signal visible from as many directions as possible.
2. In accordance with the provisions of Chapter XIV, para. 4 of the International Maritime Organization (IMO) International Code of Signals, vessels protected by the Geneva Conventions of 1949 and the Protocol should exhibit one or more flashing blue lights visible from any direction.
3. Medical vehicles should exhibit one or more flashing blue lights visible from as far away as possible. The High Contracting Parties and, in particular, the Parties to the conflict which use lights of other colours should give notification of this.
4. The recommended blue colour is obtained when its chromaticity is within the boundaries of the International Commission on Illumination (CIE) chromaticity diagram defined by the following equations:

green boundary	$y = 0.065 + 0.805x$
white boundary	$y = 0.400 - x$
purple boundary	$x = 0.133 + 0.600y$

The recommended flashing rate of the blue light is between sixty and one hundred flashes per minute.

Article 8 — Radio signal

1. The radio signal shall consist of the urgency signal and the distinctive signal as described in the International Telecommunication Union (ITU) Radio Regulations (RR Articles 40 and N 40).
2. The radio message preceded by the urgency and distinctive signals mentioned in paragraph 1 shall be transmitted in English at appropriate intervals on a frequency or frequencies specified for this purpose in the Radio Regulations, and shall convey the following data relating to the medical transports concerned:
 - (a) call sign or other recognized means of identification;
 - (b) position;
 - (c) number of vehicles;

(d) intended route;

(e) estimated time en route and of departure and arrival, as appropriate;

(f) any other information, such as flight altitude, guarded radio frequencies, languages used and secondary surveillance radar modes and codes.

3. In order to facilitate the communications referred to in paragraphs 1 and 2, as well as the communications referred to in Articles 22, 23 and 25 to 31 of the Protocol, the High Contracting Parties, the Parties to a conflict, or one of the Parties to a conflict, acting in agreement or alone, may designate, in accordance with the Table of Frequency Allocations in the Radio Regulations annexed to the International Telecommunication Convention, and publish selected national frequencies to be used by them for such communications. The International Telecommunication Union shall be notified of these frequencies in accordance with procedures approved by a World Administrative Radio Conference.

Article 9 — Electronic identification

1. The Secondary Surveillance Radar (SSR) system, as specified in Annex 10 to the Chicago Convention on International Civil Aviation of 7 December 1944, as amended from time to time, may be used to identify and to follow the course of medical aircraft. The SSR mode and code to be reserved for the exclusive use of medical aircraft shall be established by the High Contracting Parties, the Parties to a conflict, or one of the Parties to a conflict, acting in agreement or alone, in accordance with procedures to be recommended by the International Civil Aviation Organization

2. Protected medical transports may, for their identification and location, use standard aeronautical radar transponders and/or maritime search and rescue radar transponders.

It should be possible for protected medical transports to be identified by other vessels or aircraft equipped with secondary surveillance radar by means of a code transmitted by a radar transponder, e.g. in mode 3/A, fitted on the medical transports.

The code transmitted by the medical transport transponder should be assigned to that transport by the competent authorities and notified to all the Parties to the conflict.

3. It should be possible for medical transports to be identified by submarines by the appropriate underwater acoustic signals transmitted by the medical transports.

The underwater acoustic signal shall consist of the call sign (or any other recognized means of identification of medical transport) of the ship preceded by the single group YYY transmitted in morse on an appropriate acoustic frequency, e.g. 5kHz.

Parties to a conflict wishing to use the underwater acoustic identification signal described above shall inform the Parties concerned of the signal as soon as possible, and shall, when notifying the use of their hospital ships, confirm the frequency to be employed.

4. Parties to a conflict may, by special agreement between them, establish for their use a similar electronic system for the identification of medical vehicles, and medical ships and craft.

CHAPTER IV - COMMUNICATIONS

Article 10 — Radiocommunications

1. The urgency signal and the distinctive signal provided for in Article 8 may precede appropriate radiocommunications by medical units and transports in the application of the procedures carried out under Articles 22, 23 and 25 to 31 of the Protocol.
2. The medical transports referred to in Articles 40 (Section II, No. 3209) and N 40 (Section III, No. 3214) of the ITU Radio Regulations may also transmit their communications by satellite systems, in accordance with the provisions of Articles 37, N 37 and 59 of the ITU Radio Regulations for the Mobile-Satellite Services.

Article 11 — Use of international codes

Medical units and transports may also use the codes and signals laid down by the International Telecommunication Union, the International Civil Aviation Organization and the International Maritime Organization. These codes and signals shall be used in accordance with the standards, practices and procedures established by these Organizations.

Article 12 — Other means of communication

When two-way radiocommunication is not possible, the signals provided for in the International Code of Signals adopted by the International Maritime Organization or in the appropriate Annex to the Chicago Convention on International Civil Aviation of 7 December 1944, as amended from time to time, may be used.

Article 13 — Flight plans

The agreements and notifications relating to flight plans provided for in Article 29 of the Protocol shall as far as possible be formulated in accordance with procedures laid down by the International Civil Aviation Organization.

Article 14 — Signals and procedures for the interception of medical aircraft

If an intercepting aircraft is used to verify the identity of a medical aircraft in flight or to require it to land in accordance with Articles 30 and 31 of the Protocol, the standard visual and radio interception procedures prescribed by Annex 2 to the Chicago Convention on International Civil Aviation of 7 December 1944, as amended from time to time, should be used by the intercepting and the medical aircraft.

CHAPTER V - CIVIL DEFENCE

Article 15 — Identity card

1. The identity card of the civil defence personnel provided for in Article 66, paragraph 3, of the Protocol is governed by the relevant provisions of Article 2 of these Regulations.
2. The identity card for civil defence personnel may follow the model shown in Figure 3.
3. If civil defence personnel are permitted to carry light individual weapons, an entry to that effect should be made on the card mentioned.

IDENTIFICATION

REVERSE

Height	Eyes	Hair
Other distinguishing marks or information:		
Weapons		
PHOTO OF HOLDER		
Stamp	Signature of holder or	

FRONT

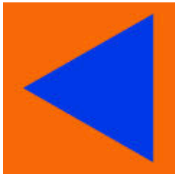
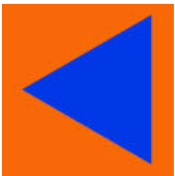
	(space reserved for the name of the country and authority issuing this card) IDENTITY CARD for civil defence personnel
Name Date of birth (or age). Identity No. (if any).	
The holder of this card is protected by the Geneva Conventions of 12 August 1949 and by the Protocol Additional to the Geneva conventions of 12 August 1949, and relating to the protection of Victims of International Armed Conflicts (Protocol I) in his capacity as	
Date of issue	No. of card
	Signature of issuing authority

Figure 3: Model of identity card for civil defence personnel (format: 74 mm X 10)

Article 16 — International distinctive sign

1. The international distinctive sign of civil defence provided for in Article 66, paragraph 4, of the Protocol is an equilateral blue triangle on an orange ground. A model is shown in Figure 4:

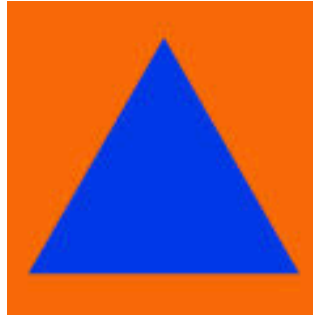

Figure 4: Blue triangle on an orange ground

2. It is recommended that:
 - (a) if the blue triangle is on a flag or armlet or tabard, the ground to the triangle be the orange flag, armlet or tabard;
 - (b) one of the angles of the triangle be pointed vertically upwards;
 - (c) no angle of the triangle touch the edge of the orange ground.
3. The international distinctive sign shall be as large as appropriate under the circumstances. The distinctive sign shall, whenever possible, be displayed on flat surfaces or on flags visible from as many directions and from as far away as possible. Subject to the instructions of the competent authority, civil defence personnel shall, as far as possible, wear headgear and clothing bearing the international distinctive sign. At night or when visibility is reduced, the sign may be lighted or illuminated; it may also be made of materials rendering it recognizable by technical means of detection.

CHAPTER VI - WORKS AND INSTALLATIONS CONTAINING DANGEROUS FORCES

Article 17 — International special sign

1. The international special sign for works and installations containing dangerous forces, as provided for in Article 56, paragraph 7, of the Protocol, shall be a group of three bright orange circles of equal size, placed on the same axis, the distance between each circle being one radius, in accordance with Figure 5 illustrated below.
2. The sign shall be as large as appropriate under the circumstances. When displayed over an extended surface it may be repeated as often as appropriate under the circumstances. It shall, whenever possible, be displayed on flat surfaces or on flags so as to be visible from as many directions and from as far away as possible.

3. On a flag, the distance between the outer limits of the sign and the adjacent sides of the flag shall be one radius of a circle. The flag shall be rectangular and shall have a white ground.
4. At night or when visibility is reduced, the sign may be lighted or illuminated. It may also be made of materials rendering it recognizable by technical means of detection.

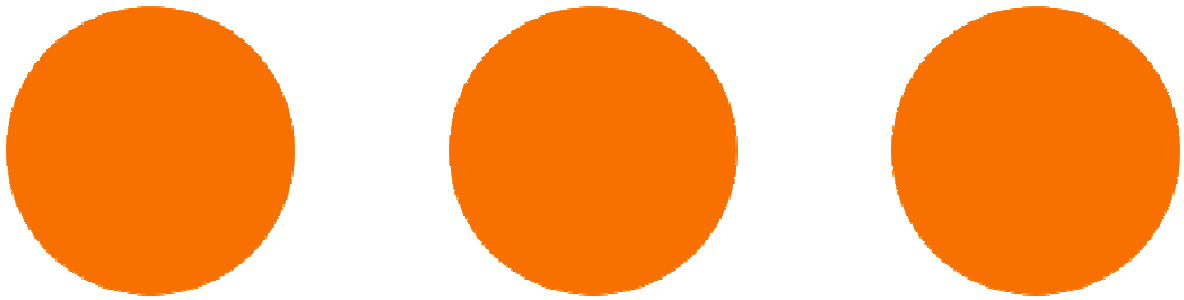

Figure 5: International special sign for works and installations containing dangerous forces

DOPOLNILNI PROTOKOL K ŽENEVSKIM KONVENCIJAM Z DNE 12. AVGUSTA 1949
O ZAŠČITI ŽRTEV
MEDNARODNIH OBOROŽENIH SPOPADOV

(PROTOKOL I)

PRILOGA I

PRAVILNIK O IDENTIFIKACIJI

(kot je bila spremenjena 30. novembra 1993)

1. člen — Splošne določbe

1. S pravilnikom o identifikaciji v tej prilogi se izvajajo določbe ženevskih konvencij in protokola; namenjen je zagotavljanju lažje identifikacije osebja, materiala, enot, prevoznih sredstev in objektov, ki so zaščiteni po ženevskih konvencijah in tem protokolu.
2. Ta pravila sama po sebi ne dajejo pravice do zaščite. To pravico urejajo ustrezni členi v konvencijah in tem protokolu.
3. Pristojne oblasti lahko ob upoštevanju ustreznih določb ženevskih konvencij in tega protokola vedno uredijo uporabo, razkazovanje, osvetlitev in opaznost razpoznavnih znakov in znamenj.
4. Visoke pogodbenice in zlasti strani v spopadu se vedno lahko dogovorijo o dodatnih ali drugih znamenjih, sredstvih ali sistemih, ki omogočajo lažjo identifikacijo in v celoti izkoriščajo tehnološki razvoj na tem področju.

I. POGLAVJE – IDENTIFIKACIJSKE IZKAZNICE

2. člen — Identifikacijska izkaznica za stalno civilno zdravstveno in versko osebje

1. Identifikacijska izkaznica za stalno civilno zdravstveno in versko osebje iz tretjega odstavka 18. člena tega protokola:

- a) vsebuje razpoznavni znak in je take velikosti, da jo je mogoče nositi v žepu;
 - b) je čim bolj trpežna;
 - c) je napisana v državnem ali uradnem jeziku, poleg tega in po potrebi pa tudi v krajevnem jeziku ustrezne regije;
 - d) vsebuje ime, datum rojstva (ali če ta datum ni na voljo, starost ob izdaji) in morebitno identifikacijsko številko imetnika;
 - e) vsebuje navedbo, v kakšni vlogi je imetnik upravičen do zaščite po konvencijah in tem protokolu;
 - f) vsebuje fotografijo imetnika in njegov podpis ali palčni odtis ali oboje;
 - g) ima žig in podpis pristojnega organa;
 - h) vsebuje datum izdaje in datum poteka veljavnosti izkaznice;
 - i) če je le mogoče, na zadnji strani vsebuje navedbo imetnikove krvne skupine.
2. Identifikacijska izkaznica je enotna za celotno ozemlje vsake visoke pogodbenice in kolikor je le mogoče enaka za vse strani v spopadu. Strani v spopadu lahko vzamejo za zgled vzorec v enem jeziku, prikazan na sliki 1. Ob začetku sovražnosti pošljejo druga drugi vzorec, ki ga uporabljajo, če se ta vzorec razlikuje od tistega na sliki 1. Identifikacijska izkaznica je, če je le mogoče, izdana v dveh izvodih, od katerih enega hrani organ, ki je izkaznico izdal in ima nadzor nad izkaznicami, ki jih je izdal.
3. Stalnemu civilnemu zdravstvenemu in verskemu osebju se nikakor ne smejo odvzeti njihove identifikacijske izkaznice. Če izgubijo izkaznico, imajo pravico do drugega izvoda izkaznice.

3. člen — Identifikacijska izkaznica za začasno civilno zdravstveno in versko osebje

- 1. Identifikacijska izkaznica za začasno civilno zdravstveno in versko osebje je, če je le mogoče, podobna tisti iz 2. člena tega pravilnika. Strani v spopadu lahko vzamejo za zgled vzorec, prikazan na sliki 1.
- 2. Kadar okoliščine preprečujejo, da se začasnemu civilnemu zdravstvenemu in verskemu osebju zagotovijo identifikacijske izkaznice, podobne tistim iz 2. člena tega pravilnika, se temu osebju lahko zagotovi potrdilo, ki ga podpiše pristojni organ, ki potrjuje, da je oseba, ki ji je potrdilo izdano, določena kot začasno osebje, in če je mogoče, navede trajanje te določitve in pravico te osebe, da nosi razpoznavni znak. Potrdilo mora vsebovati ime in priimek ter datum rojstva imetnika (ali če ta datum ni na voljo, njegovo starost ob izdaji potrdila), njegovo funkcijo in morebitno identifikacijsko številko. Vsebuje tudi podpis ali palčni odtis imetnika ali oboje.

Z
A
D
N
J
A
S
T

Višina	Oči	Lasje
Druga razpoznavna znamenja ali informacije:		
FOTOGRAFIJA IMETNIKA		
Šifra	Podpis ali palčni odtis imetnika	

S
P
R
E
D
N
J
A
S

(prostor za ime države in organa, ki je kartico izdal)

IDENTIFIKACIJSKA IZKAZNICA

 a STALNO civilno zdravstveno osebje
ZAČASNO versko

.....
.....

Datum rojstva (ali starost)
(Morebitna) identifikacijska št.

Imetnik te izkaznice po ženevskih konvencijah z dne 12. avgusta 1949 in Dopolnilnem protokolu k ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949 o zaščiti žrtev mednarodnih oboroženih spopadov (protokol I v vlogi)
.....
.....

Datum izdaje Št. izkaznice.

Podpis organa,
ki je izkaznico izdal

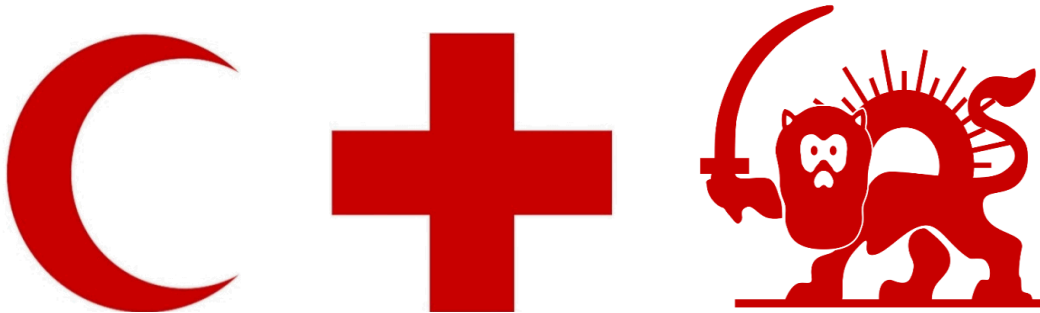

Sli
ka
1:
Vz
or
ec
id
en
tifi
ka
cij
sk
e
izk
az
ni
ce
(v
eli
ko
st
74
x
10

II. POGLAVJE – RAZPOZNAVNI ZNAK

4. člen – Oblika

Razpoznavni znak (rdeč na beli podlagi) je tako velik, kot je primerno v danih okoliščinah. Visoke pogodbenice za oblike križa, polmeseca ali leva in sonca* lahko vzamejo za zgled vzorce, prikazane na sliki 2.

Slika 2: Rdeči razpoznavni znaki na beli podlagi

5. člen – Uporaba

1. Razpoznavni znak se, kadar koli je to mogoče, namesti na ravni površini, zastavah ali na drug način, ki je primeren razmeram, tako da je viden iz čim več smeri in čim večje oddaljenosti, zlasti iz zraka.
2. Ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti razpoznavni znak lahko sveti ali je osvetljen.
3. Razpoznavni znak je lahko narejen iz materialov, ki omogočajo njegovo prepoznavanje s tehničnimi sredstvi za odkrivanje. Rdeča barva se nanese čez temeljno črno barvo, da omogoča lažjo identifikacijo, zlasti z infrardečimi instrumenti.
4. Zdravstveno in versko osebje, ki opravlja svoje dolžnosti na območju bojevanja, nosi, kolikor je le mogoče, pokrivala in oblačila z razpoznavnim znakom.

III. POGLAVJE – RAZPOZNAVNA ZNAMENJA

6. člen – Uporaba

1. Zdravstvene enote ali zdravstvena prevozna sredstva lahko uporabljajo vsa razpoznavna znamenja iz tega poglavja.
2. Ta znamenja, ki so na voljo izključno zdravstvenim enotam in zdravstvenim prevoznim sredstvom, se ne uporabljajo za druge namene, razen svetlobnih znamenj (glej tretji

* Od leta 1980 nobena država ni uporabila znaka leva in sonca.

odstavek spodaj).

3. Če med stranmi v spopadu ni posebnega sporazuma, na podlagi katerega je uporaba modrih utripajočih luči dovoljena le za identifikacijo zdravstvenih vozil, ladij in plovil, uporaba teh znamenj za druga vozila, ladje in plovila ni prepovedana.
4. Začasni zdravstveni zrakoplovi, ki jih zaradi pomanjkanja časa ali njihovih značilnosti ni mogoče označiti z razpoznavnim znakom, lahko uporabljajo razpoznavna znamenja, ki so dovoljena po tem poglavju.

7. člen – Svetlobno znamenje

1. Svetlobno znamenje modre utripajoče luči, kot je opredeljeno v tehničnem priročniku o plovnosti Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO), Doc. 9051, se uporablja za sporočanje identitete zdravstvenih zrakoplovov. Tega znamenja ne uporablja noben drug zrakoplov. Zdravstveni zrakoplov uporablja modro utripajočo luč tako, da je svetlobno znamenje vidno iz čim več smeri.
2. V skladu z določbami četrtega odstavka XIV. poglavja Mednarodnega signalnega kodeksa Mednarodne pomorske organizacije (IMO) morajo imeti plovila, ki so zaščitena po ženevskih konvencijah iz leta 1949 in po tem protokolu, prižgano eno ali več modrih utripajočih luči, ki so vidne iz vseh smeri.
3. Zdravstvena vozila morajo imeti prižgano eno ali več modrih utripajočih luči, ki so vidne iz čim večje oddaljenosti. Visoke pogodbenice in zlasti strani v spopadu, ki uporabljajo luči drugih barv, morajo o tem poslati uradno sporočilo.
4. Priporočena modra barva se pridobi, ko je njena kromatičnost v okviru mej diagrama kromatičnosti Mednarodne komisije za osvetlitev (ICI), ki ga opredeljujejo te enačbe:

zelena meja	$y = 0,065 + 0,805x$
bela meja	$y = 0,400 - x$
vijoličastordeča meja	$x = 0,133 + 0,600y$

Priporočena hitrost utripov modre luči je od šestdeset do sto utripov na minuto.

8. člen – Radijski signal

1. Radijski signal je sestavljen iz signala za nujnost in razpoznavnega znamenja, kot sta opisana v Pravilniku o radijskih komunikacijah (RR 40. in N 40. člen) Mednarodne telekomunikacijske zveze (ITU).
2. Radijsko sporočilo, ki sledi signalu za nujnost in razpoznavnemu znamenju iz prvega odstavka, se pošlje v angleškem jeziku v ustreznih presledkih na frekvenci ali frekvencah, ki so za ta namen določene v Pravilniku o radijskih komunikacijah, in vsebuje te podatke v zvezi z zdravstvenimi prevoznimi sredstvi:
 - a) klicni znak ali drugo priznано sredstvo za identifikacijo;
 - b) položaj;

- c) število vozil;
 - d) načrtovano pot;
 - e) pričakovani čas poti, pričakovani čas odhoda in pričakovani čas prihoda, če je to primerno;
 - f) katere koli druge informacije, kot so višina leta, varovane radijske frekvence, jeziki, ki se uporabljajo, ter načini in šifre sekundarnih opazovalnih radarskih sistemov.
3. Da bi visoke pogodbenice, strani v spopadu ali ena od strani v spopadu olajšale komunikacijo iz prvega in drugega odstavka ter komunikacijo iz 22., 23. in 25. do 31. člena tega protokola, lahko v skladu s tabelo o dodelitvi frekvenc iz Pravilnika o radijskih komunikacijah, ki je priloga Mednarodne konvencije o telekomunikacijah, sporazumno ali posamično določijo in objavijo izbrane nacionalne frekvence, ki jih uporabljajo za tako komunikacijo. Mednarodna telekomunikacijska zveza se uradno obvesti o teh frekvencah v skladu s postopki, ki jih odobri Svetovna konferenca o radijskih komunikacijah.

9. člen – Elektronska identifikacija

1. Sistem sekundarnega opazovalnega radarja (SSR), kot je določen v prilogi 10 h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944, kot je bila občasno spremenjena, se lahko uporablja za identifikacijo in spremljanje smeri zdravstvenega zrakoplova. Visoke pogodbenice, strani v spopadu ali ena od strani v spopadu sporazumno ali posamično določijo način in šifre SSR, ki so dovoljene izključno za zdravstvene zrakoplove, v skladu s postopkom, ki ga priporoči Mednarodna organizacija civilnega letalstva.
2. Zaščitena zdravstvena prevozna sredstva za svojo identifikacijo in lokacijo lahko uporabljajo standardni letalski radarski transponder in/ali radarske transponderje za iskanje in reševanje na morju.

Druga plovila ali zrakoplovi, ki so opremljeni s sekundarnim opazovalnim radarjem, zaščitena zdravstvena prevozna sredstva lahko identificirajo s pomočjo šifre, ki jo pošilja radarski transponder, npr. v načinu 3/A, ki je nameščen v zdravstvenih prevoznih sredstvih.

Šifro, ki jo pošilja transponder zdravstvenega prevoznega sredstva, temu prevoznemu sredstvu dodelijo pristojne oblasti, uradno pa se sporoči vsem stranem v spopadu.

3. Podmornice lahko identificirajo zdravstvena prevozna sredstva na podlagi ustreznih podvodnih zvočnih signalov, ki jih pošiljajo zdravstvena prevozna sredstva.

Podvodni zvočni signal sestavlja klicni znak (ali katero koli drugo priznано sredstvo za identifikacijo zdravstvenega prevoznega sredstva) ladje, ki sledi skupini YYY, poslani v Morsejevi abecedi na ustrezni zvočni frekvenci, npr. 5 kHz.

Strani v spopadu, ki želijo uporabljati navedeni podvodni zvočni signal za identifikacijo, o tem čim prej obvestijo strani, na katere se to nanaša, in takrat, ko pošljejo obvestilo o uporabi svojih bolnišničnih ladij, potrdijo frekvenco, ki se bo uporabljala.

4. Strani v spopadu lahko na podlagi posebnega medsebojnega sporazuma za svojo uporabo vzpostavijo podoben elektronski sistem za identifikacijo zdravstvenih vozil, ladij in plovil.

IV. POGlavJE – KOMUNIKACIJA

10. člen – Radijska sporočila

1. Signal za nujnost in razpoznavno znamenje iz 8. člena se lahko pošljeta pred ustreznimi radijskimi sporočili zdravstvenih enot in zdravstvenih prevoznih sredstev pri uporabi postopkov, ki se izvedejo po 22., 23. in 25. do 31. členu protokola.
2. Zdravstvena prevozna sredstva iz 40. člena (II. oddelek, št. 3209) in N 40. člena (III. oddelek, št. 3214) Pravilnika o radijskih komunikacijah ITU lahko sporočila pošiljajo po satelitskih sistemih v skladu z določbami 37. člena, N 37. člena in 59. člena Pravilnika o radijskih komunikacijah ITU za mobilne satelitske storitve.

11. člen – Uporaba mednarodnih šifer

Zdravstvene enote in zdravstvena prevozna sredstva lahko uporabljajo tudi šifre in signale, ki jih določijo Mednarodna telekomunikacijska zveza, Mednarodna organizacija civilnega letalstva in Mednarodna pomorska organizacija. Te šifre in signali se uporabljajo v skladu s standardi, praksami in postopki teh organizacij.

12. člen – Druga komunikacijska sredstva

Kadar ni možna dvosmerna radijska komunikacija, se lahko uporabljajo signali iz Mednarodnega signalnega kodeksa, ki ga je sprejela Mednarodna pomorska organizacija, ali iz ustrezne priloge Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944, kot je bila občasno spremenjena.

13. člen – Načrti letov

Sporazumi in uradna obvestila v zvezi z načrti letov iz 29. člena protokola se, kolikor je le mogoče, oblikujejo v skladu s postopki, ki jih določa Mednarodna organizacija civilnega letalstva.

14. člen – Signali in postopki za prestrezanje zdravstvenih zrakoplovov

Če se uporablja prestrezní zrakoplov, da preveri identiteto zdravstvenega zrakoplova med letom ali da od njega zahteva, da pristane v skladu s 30. in 31. členom protokola, prestrezní in zdravstveni zrakoplov uporabljata uveljavljene vizualne in radijske postopke prestrezanja, ki jih

določa priloga 2 Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944, kot je bila občasno spremenjena.

V. POGLAVJE – CIVILNA ZAŠČITA

15. člen – Identifikacijska izkaznica

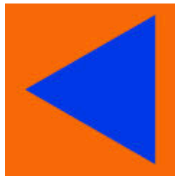
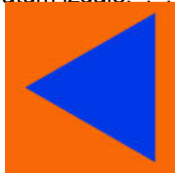
1. Identifikacijsko izkaznico osebja civilne zaščite iz tretjega odstavka 66. člena protokola urejajo ustrezne določbe 2. člena tega pravilnika.
2. Identifikacijska izkaznica za osebje civilne zaščite je lahko izdelana po vzorcu, ki je prikazan na sliki
3. Če je osebju civilne zaščite dovoljeno, da nosi lahko osebno orožje, je treba to navesti v identifikacijski izkaznici.

IDENTIFIKACIJA

Višina	Oči	Lasje
Druga razpoznavna znamenja ali informacije: Orožje		
FOTOGRAFIJA IMETNIKA		
Žica	Podpis ali palčni odtis imetnika	

Z
A
D
N
J
A
S
T
R

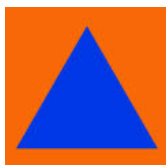
Sli
ka
3:
V
zo
re
c
id
en
tifi
ka
cij
sk
e
iz
ka
zn
ic
e
za
os
eb
je
ci
vil
ne
za
šč
ite
(v
eli

	Prostor za ime države in organa, ki je to kartico izdal)
IDENTIFIKACIJSKA IZKAZNICA za osebe civilne zaščite	
Ime in priimek	
Datum rojstva (ali starost)	
(Morebitna) identifikacijska št.	
Imetnik te izkaznice je zaščiten po ženevskih konvencijah z dne 12. avgusta 1949 in Dopolnilnem protokolu k ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949 o zaščiti žrtev mednarodnih oboroženih spopadov (protokol I) v vlogi	
Datum izdaje	Št. izkaznice.
	Podpis organa, ki je izkaznico izdal

S
P
R
E
D
N
J
A
S
T

16. člen – Mednarodni razpoznavni znak

1. Mednarodni razpoznavni znak civilne zaščite iz četrtega odstavka 66. člena protokola je enakokraki moder trikotnik na oranžni podlagi. Vzorec je prikazan na sliki 4.

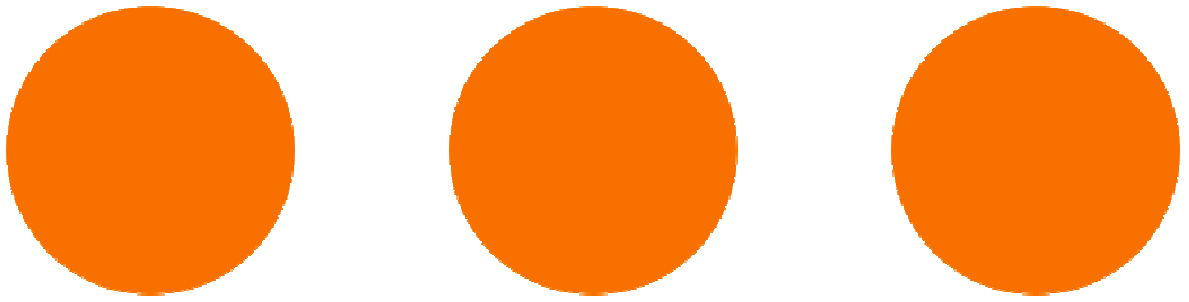
Slika 4: Moder trikotnik na oranžni podlagi

2. Priporoča se:
 - a) če je moder trikotnik na zastavi ali rokavnem traku ali telovniku, naj bo podlaga trikotnika oranžna zastava, rokavni trak ali telovnik;
 - b) eden od kotov trikotnika naj bo usmerjen navpično navzgor;
 - c) noben kot trikotnika naj se ne dotika roba oranžne podlage.
3. Mednarodni razpoznavni znak je tako velik, kot je primerno v danih okoliščinah. Razpoznavni znak se, kadar koli je to mogoče, namesti na ravni površini ali zastavah, tako da je viden iz čim več smeri in čim večje oddaljenosti. Osebe civilne zaščite ob upoštevanju navodil pristojnih oblasti nosi, kolikor je le mogoče, pokrivala in oblačila z mednarodnim razpoznavnim znakom. Ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti znak lahko sveti ali je osvetljen; lahko je narejen iz materialov, ki omogočajo njegovo prepoznavanje s tehničnimi sredstvi za odkrivanje.

VI. POGLAVJE – GRADNJE IN OBJEKTI, V KATERIH SO NEVARNE SILE

17. člen – Mednarodni posebni znak

1. Mednarodni posebni znak za gradnje in objekte, v katerih so nevarne sile, iz sedmega odstavka 56. člena protokola je skupina treh živooranžnih krogov enake velikosti na isti osi, pri čemer je razdalja med vsakim krogom en polmer, v skladu s sliko 5, ki je prikazana spodaj.
2. Znak je tako velik, kot je primerno v danih okoliščinah. Če je prikazan na obsežni površini, se lahko ponovi tolikokrat, kot je primerno v danih okoliščinah. Kadar koli je to mogoče, se namesti na ravni površini ali zastavah, tako da je viden iz čim več smeri in čim večje oddaljenosti.
3. Na zastavi je razdalja med zunanji robovi znaka in stranmi zastave en polmer kroga. Zastava je pravokotna in ima belo podlago.
4. Ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti znak lahko sveti ali je osvetljen. Lahko je narejen iz materialov, ki omogočajo njegovo prepoznavanje s tehničnimi sredstvi za odkrivanje.

Slika 5: Mednarodni posebni znak za gradnje in objekte, v katerih so nevarne sile

3. člen

Za izvajanje Priloge I k Dopolnilnemu protokolu k ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949 o zaščiti žrtev mednarodnih oboroženih spopadov (Protokol I) z dne 8. junija 1977, kot je bila spremenjena 30. novembra 1993, skrbijo ministrstvo, pristojno za obrambo, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za infrastrukturo, in ministrstvo, pristojno za okolje in prostor.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije-Mednarodne pogodbe.

OBRAZLOŽITEV

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije je leta 1992 depozitarju švicarski vladi notificiralo nasledstvo Dopolnilnega protokola k ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949 o zaščiti žrtev mednarodnih oboroženih spopadov (Protokol I) z dne 8. junija 1977 (v nadaljevanju Prvi dopolnilni protokol). Švicarska vlada je po diplomatski poti potrdila, da notifikacija nasledstva tega protokola učinkuje s 25. junijem 1991.

Z Aktom o notifikaciji konvencij Sveta Evrope, Ženevskih konvencij in glede dodatnih protokolov o zaščiti žrtev vojne in mednarodnih sporazumov s področja kontrole oborožitve, za katere so depozitarji tri glavne jedrske sile, je Republika Slovenija Prvi dopolnilni protokol (tudi štiri ženevske konvencije ter Drugi dopolnilni protokol) prenesla v pravni red. Omenjeni akt o notifikaciji je objavljen v Uradnem listu RS, št. 14/92.

Sestavni del Prvega dopolnilnega protokola je Priloga I, ki opredeljuje Pravilnik o identifikaciji. Priloga I je bila 30. novembra 1993 spremenjena na pobudo tehničnih strokovnjakov. Spremembe te priloge so narekovali novi tehnični standardi, ki so jih sprejele mednarodne organizacije (Mednarodna organizacija za civilno letalstvo, Mednarodna telekomunikacijska zveza in Mednarodna pomorska organizacija). Depozitar je predlagal, da države pogodbenice Prvega dopolnilnega protokola te spremembe sprejmejo dopisno in ne na diplomatski konferenci. Z depozitarjevim predlogom so se države pogodbenice Prvega dopolnilnega protokola strinjale. V skladu s petim odstavkom 98. člena Prvega dopolnilnega protokola so za države pogodbenice tega protokola te spremembe, ki so bile sprejete z dvotretjinsko večino, začele veljati 1. marca 1994.

Novosti Priloge I- Pravilnik o identifikaciji

Prvi člen se spremeni tako, da se glasi:

1. "S pravilnikom o identifikaciji v tej prilogi se izvajajo določbe ženevskih konvencij in protokola; namenjen je zagotavljanju lažje identifikacije osebja, materiala, enot, prevoznih sredstev in objektov, ki so zaščiteni po ženevskih konvencijah in tem protokolu.
2. Ta pravila sama po sebi ne dajejo pravice do zaščite. To pravico urejajo ustrezni členi v konvencijah in tem protokolu.
3. Pristojne oblasti lahko ob upoštevanju ustreznih določb ženevskih konvencij in tega protokola vedno uredijo uporabo, razkazovanje, osvetlitev in opaznost razpoznavnih znakov in znamenj.
4. Visoke pogodbenice in zlasti strani v spopadu vedno lahko dogovorijo o dodatnih ali drugih znamenjih, sredstvih ali sistemih, ki omogočajo lažjo identifikacijo in v celoti izkoriščajo tehnološki razvoj na tem področju."

Pravilnik v prvem odstavku 2. člena (v Prvem dopolnilnem protokolu iz leta 1977 1. člen) določa, da identifikacijska izkaznica za stalno civilno zdravstveno in versko osebje vsebuje: a) razpoznavni znak, in je take velikosti, da jo je mogoče nositi v žepu; b) je čim bolj trpežna; c) je napisana v državnem ali uradnem jeziku, poleg tega in po potrebi pa tudi v krajnem jeziku ustrezne regije; d) vsebuje ime, datum rojstva (ali če ta datum ni na voljo, starost ob izdaji), in morebitno identifikacijsko številko imetnika; e) vsebuje navedbo, v kakšni vlogi je imetnik upravičen do zaščite po ženevskih konvencijah in tem protokolu, f) vsebuje fotografijo

imenitnika in njegov podpis ali palični odtis ali oboje; g) vsebuje žig in podpis pristojnega organa; h) vsebuje datum izdaje in datum poteka veljavnosti izkaznice; Za točko h) je dodana nova točka i), ki se glasi "če je mogoče, na zadnji strani vsebuje navedbo imetnikove krvne skupine."

Prvi odstavek 7. člena (v Prvem dopolnilnem protokolu iz leta 1977 prvi odstavek 6. člena) se spremeni tako, da se glasi:

"Svetlobno znamenje modre utripajoče luči, kot je opredeljeno v tehničnem priročniku o plovnosti Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO), Doc. 9051, se uporablja za sporočanje identitete zdravstvenih zrakoplovov. Tega znamenja ne uporablja noben drug zrakoplov. Zdravstveni zrakoplov uporablja modro utripajočo luč tako, da je svetlobno znamenje vidno iz čim več smeri."

Drugi odstavek (v Prvem dopolnilnem protokolu iz leta 1977 drugi odstavek 6. člena) 7. člena se spremeni tako, da se glasi:

"V skladu z določbami četrtega odstavka XIV. poglavja Mednarodnega signalnega kodeksa Mednarodne pomorske organizacije (IMO) morajo imeti plovila, ki so zaščitena po ženevskih konvencijah iz leta 1949 in po tem protokolu, prižgano eno ali več modrih utripajočih luči, ki so vidne iz vseh smeri."

Prvi odstavek 8. člena (v Prvem dopolnilnem protokolu iz leta 1977 prvi odstavek 7. člena) se spremeni tako, da se glasi:

"Radijski signal je sestavljen iz signala za nujnost in razpoznavnega znamenja, kot sta opisana v Pravilniku o radijskih komunikacijah (RR 40. in N 40. člen) Mednarodne telekomunikacijske zveze (ITU)."

Drugi odstavek 8. člena (v Prvem dopolnilnem protokolu iz leta 1977 drugi odstavek 7. člena) se spremeni tako, da se glasi:

"Radijsko sporočilo, ki sledi signalu za nujnost in razpoznavnemu znamenju iz prvega odstavka, se pošlje v angleškem jeziku v presledkih na frekvenci ali frekvencah, ki so za ta namen določene v Pravilniku o radijskih komunikacijah, in vsebuje te podatke v zvezi z zdravstvenimi prevoznimi sredstvi: a) klicni znak, b) položaj, c) število vozil, d) načrtovano pot, e) pričakovani čas poti, pričakovani čas odhoda in pričakovani čas prihoda, če je to primerno; f) katere koli druge informacije, kot so višine leta, varovane radijske frekvence, jeziki, ki se uporabljajo, ter načini in šifre sekundarnih opazovalnih radarskih sistemov."

9. členu (v Prvem dopolnilnem protokolu iz leta 1977 8. člen) se doda drugi odstavek, ki se glasi:

"Zaščitena zdravstvena prevozna sredstva za svojo identifikacijo in lokacijo uporabljajo standardni letalski radarski transponder ali radarske transponderje za iskanje in reševanje na morju.

Druga plovila ali zrakoplovi, ki so opremljeni s sekundarnim opazovalnim radarjem, zaščitena zdravstvena prevozna sredstva lahko identificirajo s pomočjo šifre, ki jo pošilja radarski transponder, npr. v načinu 3/A, ki je nameščen v zdravstvenih prevoznih sredstvih.

Šifro, ki jo pošilja transponder zdravstvenega prevoznega sredstva, temu prevoznemu sredstvu dodelijo pristojne oblasti, uradno pa se sporoči vsem stranem v spopadu."

9. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

"Podmornice lahko identificirajo zdravstvena prevozna sredstva na podlagi ustreznih podvodnih zvočnih signalov, ki jih pošiljajo zdravstvena prevozna sredstva.

Podvodni zvočni signal sestavlja klicni znak (ali katero koli drugo priznано sredstvo za identifikacijo zdravstvenega prevoznega sredstva) ladje, ki sledi skupini YYY, poslani v Morsejevi abecedi na ustrezni zvočni frekvenci, npr. 5 kHz.

Strani v spopadu, ki želijo uporabljati navedeni podvodni zvočni signal za identifikacijo, o tem čim prej obvestijo strani, na katere se to nanaša, in takrat, ko pošljejo obvestilo o uporabi svojih bolnišničnih ladij, potrdijo frekvenco, ki se bo uporabljala."

10. členu (v Prvem dopolnilnem protokolu iz leta 1977 9. člen) se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

"Zdravstvena prevozna sredstva iz 40. člena (II. oddelek, št. 3209) in N 40. člena (III. oddelek, št. 3214) Pravilnika o radijskih komunikacijah ITU lahko sporočila pošiljajo po satelitskih sistemih v skladu z določbami 37. člena, N 37. člena in 59. člena Pravilnika o radijskih komunikacijah ITU za mobilne satelitske storitve."

Za izvajanje Priloge I k Dopolnilnemu protokolu k ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949 o zaščiti žrtev mednarodnih oboroženih spopadov (Protokol I) z dne 8. junija 1977, kot je bila spremenjena 30. novembra 1993, skrbijo ministrstvo, pristojno za obrambo, ministrstvo, pristojno za zdravje, ministrstvo, pristojno za infrastrukturo, in ministrstvo, pristojno za okolje in prostor.

Priloga I k Dopolnilnemu protokolu k ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949 o zaščiti žrtev mednarodnih oboroženih spopadov (Protokol I) z dne 8. junija 1977, kot je bila spremenjena 30. novembra 1993, ne zahteva izdaje novih ali spremembe veljavnih predpisov.

Finančne posledice Priloge I so povezane s pripravo izkaznic za zdravstvene delavce in z distribucijo izkaznic. Slednje je mogoče okvirno oceniti na enkratni strošek povezan z izdelavo izkaznic, in sicer v višini 15.000 EUR in strošek povezan z njihovo distribucijo 2.000 EUR. Ker z ratifikacijo predpisa prihaja do dodatnih nalog za Ministrstvo za zdravje, katerih izvajanje ni mogoče zagotoviti v okviru obstoječega kadra, je potrebno v ta namen zaposliti 1 javnega uslužbenca - stroški na letni ravni iz tega naslova so približno 28.500,00 EUR.

Priloga I je skladna s pravnim redom in usmeritvami Evropske unije.

Prilogo I v skladu s četrtem odstavkom 75. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06-ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10-ZUTD, 31/15 in 30/18 -ZKZaš) ratificira z zakonom Državni zbor Republike Slovenije.

